

muligheder og ønsket om at give specielle sikkerhedsgarantier til balterne – det er nemlig ikke det, de ønsker – så synes jeg, der var andre dele af forslaget, som var interessante, og som vi gerne vil studere og diskutere. Så jeg tror, at på det punkt er SF's ordførers holdning og vores ikke så langt fra hinanden.

Så var hr. Villy Søvndal bekymret for, at optagelse af nye medlemmer i NATO skulle starte en ny oprustningsspiral. Det kan jeg sige ikke vil ske. Det, der sker, er selvfølgelig, at når man optager nye medlemmer i NATO og giver en sikkerhedsgaranti, en artikel 5-garanti, så er man også nødt til at være sikker på, at der kan leves op til garantien.

Det er også klart, at de lande, når de bliver medlemmer af NATO, vil forsøge at indrette deres forsvar, så det kan samarbejde med NATO-forsvaret. Det kræver selvfølgelig nogle investeringer, men de investeringer vil ikke være større end dem, de alternativt skulle have foretaget, hvis de skulle opnå samme grad af sikkerhed uden at være medlemmer af NATO. Derfor fører optagelsen af nye medlemmer i NATO ikke i sig selv til en oprustningsspiral.

Den stabilitet, som vi på den måde opbygger i Europa, vil på længere sigt også føre til, at vi vil komme ned på et lavere niveau for militær i vores del af verden – især hvis vores planer om gradvist at integrere nye og stabile demokratier i Central- og Østeuropa, inklusive Rusland, i det euroatlantiske samarbejde vil lykkes. Den proces er vi godt i gang med, og det er positivt.

Hr. Gert Petersen havde et spørgsmål om det trilaterale korps, og dér vil jeg godt understrege over for hr. Gert Petersen, fordi det lød, som om det ikke var gået helt klart ind, at der jo ikke er tale om stationering af styrker. Der er som med det nuværende LANDJUT tale om, at danske styrker er i Danmark, tyske styrker i Tyskland og polske styrker i Polen. Der er alene tale om, at i en situation, hvor der kommer en trussel, vil disse styrker sammen kunne udgøre et svar mod en sådan trussel, en modkoncentration, som jeg også redegjorde for i mit indlæg. Der vil altså ikke være tale om udstationering af styrker, men alene om afholdelse af øvelser med henblik på, at skulle der opstå en trussel mod NATO, så kan der opstilles et troværdigt svar.

Så vil jeg godt slutte med at stille et spørgsmål. Jeg ved jo, at SF's og Enhedslistens ordførere er fleksible i deres tankegang og er i stand til at håndtere vanskelige problemstillinger, og

derfor vil jeg godt bede de to ordførere om at foretage et tankeeksperiment, nemlig at forestille sig at dette forslag til vedtagelse, som er fremsat af de to partier, blev vedtaget af Folketinget – det sker ikke, men hvis vi nu forestillede os det, ville det så betyde, at de to ordførere ville anbefale deres partier at stemme for optagelse af de tre nye medlemmer i NATO?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for svarene vedrørende Karup, og jeg kan forstå, at det er korrekt, at der altså er alvorlige problemer i de forhandlinger, og at briterne ikke er tilhængere af, at man tilknytter stabsofficererne fra partnerskabslandene.

Det, jeg sagde gennem min beskrivelse af den problemstilling, er, at for mig at se illustrerer det, at det er den hårde del af NATO-systemet, som briterne ønsker at fremme, hvilket de åbenbart har fået amerikanerne, der jo har det førende ord, med på. Det er ikke dette såkaldte nye NATO, og det er ikke de fredsbevarende opgaver f.eks., som man ønsker at sætte i centrum med en sådan kommando i Karup; nej, det er de hårde ting.

Jeg vil for god ordens skyld sige til ministeren, at vi ønsker at begrænse skadevirkningerne, men det er klart, at den bedste måde at løse problemet på er slet ikke at have NATO-udvidelsen. Så jeg må desværre skuffe ministeren på det punkt.

Tilsvarende med hensyn til partnerskabsdeltagelsen. Vi ved jo alle sammen meget vel, at ministerens bagtanke med at foreslå partnerskabstilknytningen er at bane vejen for nye NATO-udvidelser, der kun vil gøre det hele endnu vanskeligere. Så også på det punkt må jeg desværre skuffe ministeren.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil også kvittere over for ministeren på to punkter. Ministeren undrede sig over, at vi i SF var optaget af atomvåbenkorridoren i stedet for det, der blev betegnet som det virkelige problem, nemlig de mange korttrækkende atomvåben i Rusland.

Det har vi været optaget af. Det er jo derfor, vi er så bekymret over at få fastlåst en sikkerhedspolitisk situation, hvor vi ikke kan få de aftaler hjem – START II-aftalerne og senere en START III-aftale – der skulle begrænse de våben. NATO-udvidelsen er en beslutning, der